

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **Ing. J. L.**, proti **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.4.2011, č.j. MSK 53974/2011, ve věci přestupku

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou se žalobce domáhal zrušení v záhlaví tohoto rozsudku uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Novém Jičíně (dále jen „správní orgán 1. stupně“), odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. OD-38189/2010-Koc.-943 ze dne 25.2.2011. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 2. a podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zák.č. 200/1991 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), kterých se měl dopustit tím, že dne 28.4.2010 v 16:53 hodin v katastru obce Starý Jičín – Palačov, na silnici č. I/48 ve směru jízdy na Hranice, s vozidlem zn. Volvo, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec (tj. rychlost 90km/h) o 50 km/h a více, neboť mu byla

rychloměrem MicroDigiCam LTI naměřená rychlost jízdy 155 km/h. Po odečtení možné odchylky měření 3% (tj. 4,65 km/h) byla rychlost jízdy žalobce vyhodnocena na 150 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 60 km/h. Dalšího přestupkového jednání se žalobce dopustil tím, že téhož dne v 16:53 hodin v katastru obce Starý Jičín – Palačov, na silnici č. I/48 ve směru jízdy na Hranice, s vozidlem zn. Volvo, RZ X, se neřídil pokyny policisty, který ve služebním stejnokroji, přes který měl oblečenou reflexní bundu, vstoupil do pravého jízdního pruhu a vztyčenou pravou rukou se zastavovacím terčem dával pokyn k zastavení vozidla, přičemž levou rukou ukazoval na místo zastavení. Žalobce se neřídil pokynem policisty, kolem policisty projel a byl zastaven hlídkou policie až po ujetí dalšího 1 km. Popsaným jednáním žalobce naplnil skutkovou podstatu výše uvedených přestupků, a za to mu byla uložena pokuta ve výši 8.000,- Kč a sankce zákazů činnosti spočívající v řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců, ode dne právní moci rozhodnutí správního orgánu 1. stupně. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu 1. stupně.

Námítky proti postupu žalovaného a proti postupu správního orgánu 1. stupně žalobce shrnul do těchto žalobních bodů:

1. Žalobce namítl, že usnesení č.j. OD-38189/2010-Koc-943 ze dne 23.2.2011 o zamítnutí námítky podjatosti, kterou žalobce vznesl vůči Bc. F. K. je v rozporu se zákonem, neboť v záhlaví tohoto usnesení je uvedeno „vyřizuje Bc. K. F.“, v textu se pak uvádí, že je zpracoval služebně nadřízený Bc. F. K. – Bc. L. M. Z uvedeného důvodu je předmětné usnesení dle tvrzení žalobce vnitřně rozporné a nezákonné.
2. Žalobce namítl, že Vyrozumění o tom, že správní orgán 1. stupně neakceptoval omluvu žalobce z ústního jednání nařízeného na 25.2.2011 bylo žalobci doručeno až 4.3.2011, tedy po jednání, které se konalo dne 25.2.2011. Dále uvedl, že dne 25.2.2011 bylo jednáno v jeho nepřítomnosti v rozporu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, neboť se z jednání omluvil. Žalobci tak nebylo umožněno zúčastnit se jednání před správním orgánem, seznámit se spisem a klást vyslýchaným svědkům otázky.
3. Žalobce nesouhlasil s postupem žalovaného, který „neuznal relevantní námítky“ uplatněné žalobcem v odvolání a „uznal důkazy předložené policisty“.
4. Další žalobní bod se vztahuje ke snímku v Záznamu o dopravním přestupku ze dne 29.4.2010, na kterém dle tvrzení žalobce není rozpoznatelný obličej řidiče měřeného vozidla, ani SPZ tohoto vozidla, takže není prokázáno, že měřeným vozidlem bylo právě vozidlo žalobce a řidičem měřeného vozidla žalobce. Dále uvedl, že SPZ jeho vozidla byla doplněna až později, což dle tvrzení žalobce je zřejmé z úředního záznamu policisty J. K. ze dne 10.5.2010.
5. Dále žalobce namítl, že na Oznámení o přestupku ze dne 28.4.2010 bylo doplněno jméno policisty H., i když tento vozidlo žalobce neměřil a u samotného zastavení žalobcova vozidla nebyl přítomen, proto jeho svědecká výpověď je nevěrohodná.

Dále žalobce žádal o přiznání odkladného účinku napadeného rozhodnutí.

Žalovaný ve svém podání ze dne 16.6.2011 vyvrátil námitky uplatněné žalobcem v rámci tohoto řízení, v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. K návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedl, že správní orgán prvního stupně již rozhodl o odložení výkonu rozhodnutí podle § 83 odst.1 zákona o přestupcích a není důvod, aby o tomtéž rozhodoval soud, neboť nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s.ř.s. žalobci již nehrozí.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného opakoval výše uvedené žalobní body, zejména to, že mu nebylo řádně doručeno vyrozumění o nepřijetí omluvy z jednání nařízeného na 25.2.2011, dále uvádí, že v rámci správního řízení nebylo spolehlivě prokázáno, že měřeným vozidlem bylo vozidlo žalobce a řidičem vozidla žalobce. Žalobce uvádí, že byl pobouřen postupem policisty J.K., který ho „donutil“ k zastavení vozidla. Opětovně zpochybnil důvěryhodnost svědecké výpovědi policisty J. H., přičemž uvedl, že tento nebyl u zastavení vozidla a proto nemůže vypovídat ve věci jako svědek.

Usnesením ze dne 14.1.2013 č.j. 58A 26/2011-38 soud žalobě odkladný účinek nepřiznal.

II.

Krajský soud konstatuje, že žaloba je přípustná, byla podána včas (§ 72 odst. 1 zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 75 s.ř.s., přičemž vycházel z právního a skutkového stavu, jaký tu byl v době rozhodování žalovaného a řídil se při tom zásadou dispoziční (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), tedy byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě.

Nad rámec krajský soud uvádí, že žalovaným v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je v souladu s ust. § 69 s.ř.s. správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, tj. Krajský úřad Moravskoslezského kraje a pouze s tímto orgánem soud jedná jako s účastníkem řízení, a to i přesto, že žalobce označil jako žalovaného rovněž správní orgán 1. stupně, tj. Městský úřad Nový Jičín.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil následující:

- Dle Oznámení přestupku ze dne 28.4.2010 se měl žalobce dopustit přestupku tím, že dne 28.4.2010 v 16:53 hodin, v katastru obce Starý Jičín – Palačov, na silnici č. I/48 jel vozidlem zn. Volvo XC70, RZ X ve směru na obec Polom rychlostí 155 km/h, kdy tato rychlost mu byl naměřena zařízením MicroDigCam, po odečtení možné odchylky měření byla rychlosti jízdy žalobce vyhodnocena na 150 km/h, čímž byl žalobce uznán podezřelým ze spáchání přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích a rovněž ze spáchání přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Žalobce nesouhlasil s přestupkem, uvedl, že byl zastaven policií neoprávněně na místě ohrožujícím jeho život. K rychlosti, kterou jel, se

nikterak nevyjádřil. Jako svědek je na Oznámení přestupku uveden nstržm. H.

- V úředním záznamu č.j. KRPT-509/PŘNJ-2010-KL ze dne 10.5.2010 nstržm. J. K. popsal jednání žalobce, které je mu kladeno za vinu v rámci přestupkového řízení, přičemž vozidlo žalobce označil takto: vozidlo zn. Volvo, černé metal barvy, RZ X.

- Silniční rychloměr, který použil nstržm. K. k změření rychlosti jízdy žalobce, splňuje všechny požadované metrologické vlastnosti. Toto ověření bylo vystaveno s platností do 17.11.2010 (dle ověřovacího listu č. 8012-OL-7250-09 ze dne 18.11.2009).

- Dne 6.12.2010 byl před správním orgánem 1.stupně vyslechnut svědek J. H., který po poučení ve smyslu ust. § 55, 79 odst. 4 a 62 odst. 1 s.ř. vypověděl, že dne 28.4.2010 ve společné hlídce s J. K. měřili na silnici č. I/48 v k.o. Starý Jičín – Palačov nejvyšší dovolenou rychlost. Uvedl, že kolega K. šel zastavit vozidlo Volvo XC 70, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost. K. vstoupil do pravého jízdního pruhu a dal řidiči vozidla pokyn, aby zastavil. Řidič tento pokyn nerespektoval, projel kolem policisty Klimuse a pokračoval v jízdě dál. Klimus nasedl do služebního vozidla a rozjel se za vozidlem zn. Volvo. Dále svědek uvedl, že ve vozidle zn. Volvo viděl pouze řidiče, jiná osoba tam nebyla. Rovněž uvedl, že kolega K. mu sdělil, že měřené vozidlo zn. Volvo po celou dobu měl v dohledu.

- Podáním doručeným správnímu orgánu 1.stupně dne 23.2.2011 vznesl žalobce námitku podjatosti vůči úřední osobě – Bc. F. K., kterou odůvodnil tím, že Bc. K. „se necítí vázán rozhodnutím vyššího správního orgánu“ a ve správním řízení porušuje jeho základní zásady, především zásadu nestrannosti, zásadu materiální pravdy, zásadu hospodárnosti řízení a zásadu zneužití správní úvahy a pravomoci. Tuto námitku žalobce dále nerozvedl. Tímtéž podáním žalobce omluvil svou neúčast u jednání nařízeného na 25.2.2011 v 8:00 hodin, a to slovy: „Ve smyslu výše podané námítky, nepovažuji moji účast na nařízeném jednání jako hospodárnou a proto se z účasti na nařízeném jednání dne 25.2.2011 se omlouvám.“

- Usnesením správního orgánu 1. stupně č.j. OD-38189/2010-Koc.-943 ze dne 23.2.2011 o námitce podjatosti rozhodoval služebně nadřízený Bc. K. – Bc. L. M., rozhodnutí v zastoupení Bc. M. podepsala V. Š.

- Vyrozumění žalobce o nepřijetí jeho omluvy z jednání nařízeného na 25.2.2011 v 8:00 hodin, bylo žalobci doručeno dne 4.3.2011, kdy si žalobce tuto zásilku osobně převzal na poště, přičemž zásilka byla uložena na poště k vyzvednutí již od 24.2.2011 a o této skutečnosti byl žalobce řádně vyrozuměn ve smyslu ust. § 23 odst. 4 zák.č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „s.ř.“), viz. doručenky na č.l.42 verte.

- Dle protokolu o jednání ze dne 25.2.2011 se žalobce k jednání před správní orgánem 1. stupně nedostavil, bylo jednáno v jeho nepřítomnosti, byly provedeny listinné důkazy a po řádném poučení ve smyslu ust. § 55, 79 odst. 4 a 62 odst. 1 s.ř. byl vyslechnut svědek Jan K. Tento svědek vypověděl, že je policistou, který přistihl žalobce při spáchání výše popsaného přestupkového jednání. Uvedl, že změřil rychlost jízdy žalobce, poté dal žalobci pokyn k zastavení vozidla, žalobce

neuposlechl a dál pokračoval v jízdě. Svědek vypověděl, že ho žalobce zcela jistě viděl, „zřetelně vytočil směrem ke mně hlavu a viděl jsem mu do obličeje“. Svědek nasedl do služebního automobilu a rozjel se za vozidlem žalobce. Toto vozidlo měl

po celou dobu jeho stíhání v dohledu. Po dojetí žalobcova vozidla dal svědek K. světelný signál k zastavení, žalobce zastavil. Svědek K. uvedl, že žalobce byl ve vozidle sám. Jelikož žalobce nesouhlasil s tím, že by se měl dopustit přestupku, svědek mu předal oznámení přestupku s tím, že věc bude postoupena k rozhodnutí Městskému úřadu v Novém Jičíně. Poté žalobce odjel.

III.

Dle ust. § 14 odst. 2 s.ř. účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení.

Dle ust. § 148 zák.č. 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „zákon o obcích“) skutečnosti nasvědčující vyloučení zaměstnance obce zařazeného do obecního úřadu z projednávání a rozhodování věci ve správním řízení se oznamují vedoucímu odboru obecního úřadu; v obcích, kde není zřízen odbor obecního úřadu, se toto oznámení činí starostovi.

Dle ust. § 59 s.ř. správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

Dle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Dle ust. 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. z žalobních bodů musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

IV.

Po prostudování žaloby, vyjádření žalovaného a obsahu správního spisu krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. K jednotlivým žalobním bodům krajský soud uvádí následující:

1. K žalobnímu bodu o nezákonnosti rozhodnutí, kterým správní orgán zamítl námitku podjatosti vznesenou žalobcem proti Bc. F. K., soud uvádí, že o námitce podjatosti rozhodl Bc. L. M., který je uveden v záhlaví tohoto rozhodnutí jako správní orgán, který rozhoduje ve věci a je rovněž uveden na konci rozhodnutí. V. Š. toto rozhodnutí pouze podepsala, a to v zastoupení

Bc. L. M. Pravomoc Bc. L. M. rozhodovat o vznesené námitce podjatosti je dána ust. § 14 odst. 2 s.ř. ve spojení s ust. § 148 zákona o obcích.

2. Námitku žalobce vůči jednání, které proběhlo v jeho nepřítomnosti, ač zaslal správnímu orgánu 1. stupně omluvu, soud shledal jako nedůvodnou. Jednání ve věci proběhlo dne 25.2.2011, předvolání žalobce k tomuto jednání mu bylo doručeno dne 13.2.2011. Předvolání bylo uloženo na poště a žalobce byl vyzván k jeho vyzvednutí již dne 2.2.2011, žalobce si však předvolání v zákonem stanovené lhůtě 10 dnů nevyzvedl, a proto došlo k jeho doručení tzv. právní fikci ve smyslu ust. § 24 odst. 1 s.ř., tj. 10. dnem ode dne, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí. Z obsahu správního spisu má soud za prokázáno, že žalobce byl k jednání řádně předvolán, předvolání mu bylo doručeno s dostatečným časovým předstihem ve smyslu ust. § 59 s.ř. Svou neúčast u jednání žalobce omluvil podáním doručeným správnímu orgánu 1. stupně dne 23.2.2011, s ohledem na několikadenní prodlevu (předvolání k jednání doručeno dne 13.2.2011) nelze omluvu žalobce pojímat jako bezodkladnou ve smyslu ust. § 59 s.ř. Omluva žalobce nebyla rovněž náležitá ve smyslu ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, když žalobce pouze uvedl, že nepovažuje svou účast u jednání za hospodárnou, a to z důvodu podané námítky podjatosti. Jak z obsahu správního spisu a z tvrzení žalobce plyne, žalobce neměl důležitý důvod, pro který by se nemohl nařízeného jednání zúčastnit a svou nepřítomnost u jednání řádně nezdůvodnil. Namítá-li žalobce postup správního orgánu 1. stupně, který mu doručil vyrozumění o nepřijetí jeho omluvy z jednání až 4.3.2011, této námitce soud rovněž nemůže přisvědčit. Zákon neukládá správnímu orgánu povinnost vyrozumívat účastníka správního řízení o nepřijetí jeho omluvy z jednání. Ve smyslu shora uvedeného jsou pak zcela bezpředmětné rovněž námitky žalobce v tom směru, že mu bylo odepřeno právo zúčastnit se jednání, klást otázky svědkům apod.

3. Pro úplnost soud dodává, že k účinnosti náhradního doručení písemnosti doručované fyzické osobě do vlastních rukou ve smyslu § 49 o.s.ř. není třeba, aby se adresát zdržoval v místě doručování po celou dobu běhu desetidenní lhůty pro uložení písemnosti. Naopak plně postačí, má-li se za to, že se v místě doručování zdržoval byť i jediný den v rámci uvedené desetidenní lhůty.

4. Co se týče žalobního bodu, ve kterém žalobce tvrdí, že žalovaný „neuznal relevantní námitky“ uplatněné žalobcem v odvolání a „uznal důkazy předložené policisty“, takovéto tvrzení je pouze obecnou formulací, ze které nelze dovodit, jaké „relevantní námitky“ a které důkazy předložené policisty má žalobce na mysli. Tato námitka neobsahuje náležitosti žalobního bodu ve smyslu ust. § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s., a proto se ní soud nezabýval.

5. V rámci provedeného dokazování, zejm. výsledkem svědka J.K. vzal správní orgán 1. stupně za prokázáno, že měřeným vozidlem bylo vozidlo žalobce a osobou, která toto vozidlo řídila, byl žalobce. Jak již bylo výše uvedeno, svědek K. vypověděl, že rychlost jízdy žalobce sám změřil, když žalobce na jeho pokyn nezastavil, začal ho stíhat služebním vozidlem. Po celou dobu stíhání neztratil vozidlo žalobce z dohledu a po zastavení zjistil, že žalobce byl ve vozidle sám. Svědek byl řádně poučen o následcích nepravdivé či neúplné výpovědi. V řízení tak bylo beze všech pochybností prokázáno, že měřeným vozidlem bylo právě žalobcovo vozidlo a řidičem byl žalobce. SPZ vozidla žalobce byla zapsána do Oznámení přestupku až po zastavení žalobcova vozidla, jedná se o standardní postup, který není v rozporu se zákonem.

6. K žalobnímu bodu vztahujícímu se ke svědecké výpovědi J. H., který vypovídal před správním orgánem 1. stupně dne 6.12.2010 soud uvádí, že výslech svědka byl proveden v souladu se zákonem, svědek byl řádně poučen dle ust. § 55, 79 odst. 4 a

62 odst. 1 s.ř. Cílem svědecké výpovědi je zjistit, co svědek viděl, slyšel či jinak vnímal, mohou-li tyto skutečnosti pomoci ke zjištění stavu věci. Svědek H. byl dne 28.4.2010 ve společné policejní hlídce s J. K. a proto je zcela na místě, aby vypověděl jako svědek v rámci přestupkového řízení. Námitka žalobce, že výpověď tohoto svědka je nevěrohodná, neboť J. H. jeho vozidlo neměřil, nestíhal a nebyl ani u zastavení jeho vozidla, neobstojí. Samotná skutečnost, že svědek H. neměřil žalobcovo vozidlo a nebyl u zastavení jeho vozidla, neznámá, že by celou situaci nemohl vnímat a posléze o tom vypovědět v postavení svědka. Výpověď svědka H. se shoduje s výpovědi J. K., soud nevidí žádný důvod, proč by správní orgán při svých úvahách v rámci rozhodování o přestupku tuto výpověď nemohl použít jakožto důkazní prostředek a proč by nemohl tuto výpověď hodnotit jako pravdivou.

Na závěr soud uvádí, že skutkový děj přestupkového jednání žalobce byl v rámci správního řízení objasněn zcela dostačujícím způsobem, žalovaný při vydávání rozhodnutí nepochybil, vypořádal se všemi námitkami žalobce.

Na základě všech shora uvedených důvodů krajský soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s bez nařízení jednání podanou žalobu podle § 78 odst. 1 s.ř.s zamítl jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, dle obsahu spisu dosud žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29. března 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně